

I. SPRAWY POLSKIE.

Dnia 12. V. obchodzie będziemy ósmą rocznicę śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego. Hołd składany Jego świetlanej pamięci umocni nas w walce, jaką o przyszłość Polski prowadzimy. Z Jego wskazań żołnierskich płynie ku nam wiara w ostateczne zwycięstwo.

Uzupelniając przemówienie Prezydenta Raczkiewicza z okazji 3-go Maja donosimy, że Pan Prezydent wskazał na spoczywającej na Rządzie Polskim i Narodzie Polskim obowiązek obrony naszych praw zasadniczych, którymi są: 1/ legalność władzy Rządu Polskiego, polegająca na tym, że Rząd Polski władzę swą czerpie z mocy praw obowiązującej nadal Konstytucji, a nie z kaski jakiegoś państwa, 2/ Jedność narodu, której najlepszym wcieleniem jest walczący dzielnie z wrogiem kraj, 3/ poczucie naszych dobrych praw. Polityka polska nigdy nie zbeczy z drogi obrony integralności całości Rzeczypospolitej.

Wydział Walki Cywilnej włączył się w dniu 3-go Maja o godz. 6-tej pop. w sieć magafonów miejskich w Warszawie, na pl. Wilsona, oraz na innych placach miasta, nadając z okazji święta narodowego rote, przemówienie i hymn państwowy. Hymn wysłuchały tłumy publiczności, wiele osób płakało.

W nocy z 2. na 3. maja pomniki w Warszawie udekorowano barwami narodowymi, w dniu 3-go Maja pomniki obsypano kwiatami, a w wielu miejscach wywieszono chorągwie narodowe.

Prasa bryt. i am. omawia oświadczenia Stalina i Sikorskiego widząc w nich dowód, że zjednoczenie sprzymierzonych nie jest frazesem, lecz rzeczywistością, która potrafi się przeciwstawić nawet trudnym okolicznościom.

Niespodziewane odczwanie się wicekomisarza spraw zagr. dyszynskiego, roztrąbione przez propagandę niemiecką, spotkało się z natychmiastową odpowiedzią min. Raczyńskiego. "Trudno odpowiadać na tendencyjne wystąpienie, podejmy tylko kilka faktów przez p. W. wymienionych. Ewaluacja zbrojnych oddziałów polskich z Rosji nie była życzeniem Rządu Polskiego, lecz w sierpniu 1941 r. rekrutacja ich została zatrzymana przez

Rząd sow., który tłumaczył się brakiem środków wyżywienia, wtedy z 70 tys. ewakuowanych zostały przez rząd bryt. 30 tys. bez uzbrojenia, odzieży, często bez butów. Jedną tylko dywizję uzbroił rząd sow. i to częściowo. Armia polska nie została tam doprowadzona do należytego stanu ekwipunku i uzbrojenia. Rząd polski nie mógł się zgodzić, aby w takim stanie mogła wziąć udział w akcji militarnej. W lutym 1942 r. rząd sow. jednostronnie postanowił zatrzymać te oddziały, które znajdowały się na terenie ZSRR, nie dając im możliwości wyjazdu, pozbawiając kontaktu z władzami polskimi i przerywając wszelką łączność z przedstawicielami naszych placówek. Położenie reszty naszej ludności na terytorium sowieckim jest okropne. Zarzut, że członkowie ambasady polskiej zajmowali się szpiegostwem na rzecz Niemiec jest całkowicie fantastyczny, bo odpowiadać na niego nie będę...

Szef gestapo i SS w GG V. Krünger został przed kilku dniami, na podstawie wyroku śmierci Kierow, Walki Cywil. zastrzelony w Krakowie w chwili gdy wysiadał z auta. Krünger był inicjatorem masowych aresztowań Polaków i wysyłania ich do obozów koncentrac. Sprawców nie ujęto.

II. SYTUACJA NA FRONTACH.

WSCHÓD: Cały wysiłek skupiony nadal nad rzeką Kuban. Sowieci udają się dotrzeć na 8 klm. od Noworosyjska. Niemcy rzucają tam nowe rezerwy czołgów. Flota powietrzna sow. bombarduje Dniepropietrowsk, Kremenczuk, Briańsk, Homel, Połtawę, Charków, Nowogród. Na poźd. odcinku wciągu ostatnich dwóch dni zniszczono 350 samol. Osi, tracąc 36 maszyn. Pod Kalininem, Rostowem i Leningradem rozpoczęła się silna działalność artyleryjska.

ZACHÓD: "Meskity" 6. V. bombardowały linie kolej. Paryż-Brest. 7. V. RAF atakowała Holandię. 8. V. myśliwce operowały nad kanałem. 7 bombowców niem. /i/ pojawiło się nad Anglią, 3 z nich zestrzelono, następnego dnia z 6 bombowców niem. zestrzelono 2. Te skądś te naley reklamuje się w komunikatach niem. jako sukcesy.

POŁUDNIE: Dnia 7. V. armie sprzymierzonych zajęły równocześnie BIZERTE i TUNIS. Jak pamiętamy 49 dni przedtem przystąpiono do ataku

na linię Maroth, 27. III, przekłamało tę linię, 7. IV. uzyskała VIII armia łączność z armią amer., 10. IV. zajęła Sfax, 20. IV. Enfidaville, 27. IV. przystąpiła do nowego ataku na całym froncie, 3. V. zajęła Mateur, 7. V. ang. armia wkroczyła do Tunisu, II korpus amer. do Bizerty. W ciągu ostatnich 36 godz. przed zdobyciem miast przypuszczono atak tak silny, jakiego nie znała jeszcze historia tej wojny. 400 czołgów ang. zmiażdżyło wszystko z drogi, 2 tys. bombowców atakowało bez przerwy pole bitwy, artyleria zasypywała wroga gradem pocisków. Gen. Aleksander wydał 6. V. nast. rozkaz dzienny. "Wkroczyliśmy w ostatnią fazę kampanii afrykańskiej. Skoncentrowaliśmy zwycięskie wojska i sprowadziliśmy nieprzyjaciela do morza. Okazaliśmy się mistrzami w zawołaniu żołnierskim. Ostatnia bitwa będzie ciężka i zacięta. Afryka będzie po niej wolna. Naprzód ku zwycięstwu!" Po upadku Bizerty i Tunisu prowadzą sprzymierzeni akcję oczyszczającą. Główne siły Osi znajdują się na półwyspie Bon. Opór na wzgórzach k. Bizerty już złamano. Wzięto jeńców dotąd zgóra 50 tys. Reszta armii Osi skazana jest na zagładę. Z portu Melibia nie da się uciec. W ciągu 48 godz. zatopiono 42 okręty Osi w tym 3 kontrtorpedowce, zakładowane wojakiem. W Tunisie rozbito najlepszą dywizję pancerną armii niem., wśród nich dyw. Goeringa i słynną ze zdobycia Krety brygadę Ramkego. Francuzi łącznie z VIII armią posunęli się do Zaghuar i biorą tysiące jeńców. Na "szlaku śmierci", wiodącym do Sycylii czuwają samoloty i flota ang. Gen. Eisenhower wystosował podziękowanie, w którym podkreślił wysoką wartość bojową i sprężystość armii sprzymierzonych. Gen. Giraud powitał rozkazem zwycięstwo. W związku z wielkim zwycięstwem w Tunisie Prez. Roosevelt wysłał depeche gratulacyjne do Roosevelta i króla Jerzego, a gen. Sikorski do prez. Roosevelta i Churchilla. Gen. Ramke, który jak większość niemieckich dowódców, znalazł się już na Sycylii powiedział, że przyłącza się do zdania gen. Rommla, że VIII armia ang. jest niezniszczalna i że jest ona przewidziana jako armia ataku na Europę. Niemcom wydawało się, że będą się bronić w Tunezji co najmniej do końca sierpnia. Niespodziewali się tak nagłej i całkowitej klęski. 9. V. bombowce amer. w liczbie 400 przypuściły ciężki atak

na Palermo. Powstały tak liczne pożary, że w godz. po nalocie nie można było jeszcze przez dymy dojrzeć strat. We Włoszech upadek Tunezji wywołał nastrój przygnębienia, w Niemczech powtórzyły się nastroje z czasów klęski pod Stalingradem. Admirał Gurnigham powitał zwycięstwo jako sukces transportowy, który pozwoli zaoszczędzić 2 miliony ton. Droga do ataku na Europę została otwarta. "Daily Mail" widzi zmniejszenie ciężarów sojuszników, wzmocnienie położenia Indyj, swobodniejszą postawę Hiszpanii i Turcji. Hitler marzył o zdobyciu Egiptu i Indii, nagle sam został znowszad otoczony i jest jakby za kratkami. "Daily Herald" wita zwycięstwo jako wstęp do rozgromienia Hitlera i wzmocnienie współpracy państw sprzymierzonych. Powierzenie nac. dowództwa w Tunezji włoskiemu gen. Macchi świadczy, że Niemcy zrezygnowali już z tej pozycji i pozwolą ją pogrzebać Włochom.

DALEKI WSCHÓD: Ofenzywa Jap. w Chinach poczyniła małe postępy. Na H. Gwincii wojska amer. niespodziewanie zaatakowały Japończyków zdobywając ich umocnione stanowiska. Na froncie Arakan pozycje sprzymierzonych są zagrożone przez Japończyków.

III. RÓŻNE

Zgłoszenia się do "SS dyw. Galicji" wzmogły się. Z urzędu przydzielili się tam "ochotników". Po wsiach rozpoczęto chytrą agitację, że "SS" to "siczowi strzelcy", do których zgłaszać trzeba się z rozkazu... prez. Roosevelta, bo Ameryka, zawładnie po klęsce Niemiec Europę i życzy sobie, aby Ukraińcy obronili tę ziemię przed Niemcami i... Polakami.

Ta pogłoska znajduje posłuch i "strzelcy" sięgają po niemiecką broń, aby bić Niemców. Nie wiadomo czego bardziej podziwiać organizatorów czy wykonawców tej tragikomedii.

Ponieważ nagromadziło się wiele ciekawego materiału nast. komunikat wydany na 4 strony.

---§§§---